

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae

Schnorrenberg, Anno

Coloniae, 1740

§. 3. De qualitatibus Ordinandorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62040](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62040)

ordinationibus. 116. can. quibusdam. 117. caus. 1. q. 1. Et novissimè Trident. Sess. 21. de reform. cap. 1. ita statuit: "Nihil pro collatione quorumcunque Ordinum, etiam Clericalis tonsuræ, nec pro literis dimissoriis, aut testimonialibus, nec pro sigillo, nec pro alia quacunque de causa etiam spontè oblatum, Episcopi, & alii Ordinum collatores, aut eorum ministri quovis prætextu accipiant, Notarii verò in iis tantum locis, in quibus non viget laudabilis consuetudo nihil accipiendi, pro singulis literis dimissoriis aut testimonialibus decimam tantum unius aurei partem accipere possint, dummodò eis nullum salarium sit constitutum pro officio exercendo, nec Episcopo ex Notarii commodis aliquod emolumentum ex iisdem Ordinum collationibus directè vel indirectè provenire possit, tunc enim gratis operam suam eos præ-

stare omnino teneri decernit: contrarias taxas, statuta & consuetudines etiam immemorales quorumcunque locorum, quæ potiùs abusus & corruptelæ, simoniacæ pravitati faventes nuncupari possunt, penitus cassando & interdicendo, & qui secùs fecerint tam dantes quàm accipientes ultra Divinam ultionem pœnas à jure infligatas ipso facto incurrant." Hucusque Trident.

5to. Ordinatio semel facta, licèt in ea sit quid prætermissum, non iterabitur, sed quantum fieri potest, id, quod per errorem prætermissum est, cautè supplendum. cap. fin. de Sacrament. non iterand. arg. cap. unic. de Clerico per salt. promot. Ubi Clericus, qui omisso Diaconatu Presbyteratum susceperat, non denuo Presbyter, sed Diaconus ordinari præcipitur; nisi omnino contra Ecclesiæ formam facta fuisset ordinatio.

J. Tertius.

DE

Qualitatibus Ordinandorum.

Quæres primo. Quæ requiruntur in ordinando qualitates? *Re. 1mo. Debet esse masculus, fœminæ enim de jure Divino eorum, quæ sunt Ordinis, incapaces existunt. cap. nova. 10. de pœnit. & remiss. Ubi Innocent. III. Licèt Beatissima Virgo Maria dignior & excellentior fuerit Apostolis universis, non tamen illi, sed istis Dominus claves Regni Calorum commisit.*

2do. Debet esse baptizatus; character

enim Ordinis de sui necessitate characterem Baptismi præsupponit. cap. 1. cap. veniens. 3. de Presbyt. non baptizat.

3tio. Confirmatus, non de Sacramenti, sed de præcepti graviter obligantis necessitate.

4to. Legitimam ætatem adeptus, de qua suprâ. Qui ante legitimam ætatem sacros Ordines suscipit, de jure communi usque ad legitimam ætatem est suspendendus. cap. vel non est. 14. de temp. ordinat.

dinat. Per constitutionem Pii II. quæ incipit: *Cum ex sacrorum.* ipso facto suspensionem incurrit, à qua, etsi ætatem à *Trident.* requisitam attigerit, non nisi per summum Pontificem absoluitur, Episcopus ordinans puerum vel impuberem à collatione Ordinum suspenditur, *cit. cap. vel non est.*

5to. Literatus, ita ut sciat implere officium & functionem Ordinis, ad quem aspirat.

6to. Liber à vitiis animi, corporis & originis.

7^{timo}. Solutus à vinculo personali vel civili.

8vo. Provisus de titulo sustentationis.

Quæres *secundo*. Qui animi laborant vitio? *1mo.* Amentes, furiosi, à Dæmone possessi, *can. maritum. 2. dist. 34.*

2do. Graviori aliquo crimine commaculati, ut Hæretici, Schismatici, &c. *can. si quis. heretica. 42. can. Arianos. 73. caus. 1. q. 1. Simoniaci. cit. can. maritum.*

3^{tio}. Homicidæ voluntarii & culpabiles, *cap. 1. de homicid.* "Qui suâ voluntate homicidium perpetraverit, etiam si crimen id nec ordine judiciario probatum, nec aliâ ratione publicum, sed occultum fuerit, nullo tempore ad sacros Ordines promoveri possit, inquit *Trid. Sess. 14. de reform. cap. 7.*"

4to. Censurâ aliquâ irretiti, qui, si Ordines suscipiunt, fiunt irregulares, sicut si in Ordine ministrassent. *dist. 81. per totum. cap. fin. de eo, qui ord. furt. suscep. cap. cum illorum. 32. de sentent. excomm.*

5to. Infames infamiâ juris vel facti. *can. infames. 17. caus. 6. q. 1. cap. fin. de*

testib. Cap. Omnipotens DEUS. 4. de accusation. cap. infamibus. de Regul. Juris. in 6.

6to. Qui publicam pœnitentiam pro gravi & publico delicto egerunt, *cit. can. maritum. dist. 33. can. ex pœnitentibus. 55. dist. 50.*

Quæres *tertio*. Qui laborant vitio corporis? *1mo.* Omnes qui habent defectum corporis vel ordinis executionem impediendem, vel magnam deformitatem inducentem, si hoc ex carentiâ membri cuiusdam, sive ex debilitate vel infirmitate alicujus contingat, ut non nisi cum scandalo vel horrore in Ordinibus ministrare possit, qualem habent laborantes continuâ podagrâ, obnoxii morbo comitiali vel caduco, infecti leprâ &c. *cap. 1. de corpore vitiat. Quis autem defectus sit hic & nunc notabilis Episcopus determinabit.*

2do. Si quis per alium sit mutilatus, non tamen membro principali, quamvis non sine culpa mutilationem passi, qui directè non fuit cooperatus, si absque scandalo functiones Ordinis exercere potest, ad Ordines admittitur. *cit. cap. 1.* Non tamen, qui cum sua culpa absque directâ cooperatione membrum principale amisit, licet occultum, nec Ordinis usum impediens. *cap. fin. de corpore vitiat.* Membrum principale hic dicitur, quod ab aliis partibus distinctum officium habet, ut oculus, manus, pes, &c.

3^{tio}. Si quis sibi ipsi membrum vel partem membri præscidit, est irregularis, nec ad Ordines admittendus, sive mutilatio usum Ordinis notabiliter impediat, vel deformitatem inducat, sive non. *can. pœnitentes. 3. can. si quis abscedit.*

dit. 4. can. qui partem. 6. can. si quis pro
agritudine. 9. can. lator. 11. can. si Evange
lica. 13. dist. 55. Dummodò mutilatio
tanta sit, ut sine peccato mortali fieri
non potuerit, aliàs si quis membrum sine
sua culpa perdidit, quod nec Ordinis
executionem impedit, nec notabiliter
difformem reddit, ad Ordines promo
veri non prohibetur. In hac irregulari
tate dispensare ad summum Pontificem
pertinet. Cui non obstat *cap. significavit.*
4. de corp. vitiat. Illud enim loquitur de
dispensatione ab Episcopo facta authori
tate Apostolicâ.

Quæres quarto. Qui laborant vitio
originis? *Re. 1mo.* Omnes filii Presbyte
rorum, aliique illegitimi extra matri
monium procreati. *cap. 1. cap. ad hæc.*
12. de filiis Presbyt. Ex triplici autem cau
sa ab Ordinibus excluduntur: ob excel
lentiam Sacramenti, in detestationem
paterni criminis, ob timorem, ne hæ
reditaverint paternam incontinentiam.

2do. Vitio originis laborant hæreti
corum eorumque fautorum & defenso
rum filii, qui usque ad secundam gene
rationem ad Ordines non sunt admitten
di. *cap. quicumque. 2. §. hæretici. cap. sta
tutum. 15. de hæreticis. in 6.* Nati ex Ju
dæis vel Gentilibus, qui fidem suscepe
runt, ad Ordines promoveri possunt;
de Judæis enim & Gentilibus conversis
fundata est Ecclesia. *Gloss. in cap. eam te.*
7. de rescriptis. verb. Judæis. Et non ge
neris, sed virtutum nobilitas, vitæ quo
que honestas gratum DEO faciunt &
idoneum servitorem. *cap. Venerabilis.*
*37. de præbend. cap. ad decorem. 5. de in
firmis.* Neophyti noviter ad fidem con

versi non faciliè statim ad Ordines pro
moveantur. *can. Monasteriis. 6. caus.*
19. q. 3.

Quæres quinto. Quomodo cum ille
gitimis dispensatur? *Re. 1mo.* Illegitimi
in Ordine Religioso professi ad Ordines,
non ad dignitates, officia & curam ani
marum promoveri possunt. *cap. 1. de*
filiis Presbyt.

2do. Ex dispensatione Episcopi illegi
timi Ordines minores suscipere, & be
neficia simplicia obtinere possunt. *cap. 1.*
de filiis Presb. in 6. Non tamen majores,
nec beneficia curata obtinere, quamvis
defectus natalium sit occultus; Episcopus
enim ulterius dispensare non potest, quia
Trid. Sess. 24. de reform. cap. 6. dans Epi
scopis facultatem dispensandi in irregu
laritate, loquitur de occulta irregulari
tate, quæ ex delicto, intellige: pro
prio, orta est.

3tio. Dispensatus illegitimus à summo
Pontifice majorum Ordinum capax exi
stet, si tamen Pontifex in dispensatione
non exprimat, quòd ad omnes promo
veri possit, dispensatio de minoribus in
telligenda est, cum dispensatio stricta sit
interpretationis. *cap. 1. §. ille vero. de filiis*
Presbyt. in 6. Ita etiam dispensatio ad be
neficia de simplicibus est intelligenda.

4to. Quamvis dispensatio Pontificis
illegitimum ad beneficia habilem faciat,
non tamen habilitat eum ad beneficia in
eadem Ecclesia, in qua pater præest, præ
fuit, vel beneficium habuit. *cap. 2. §. 3.*
de filiis Presbyt. Trid. Sess. 25. de reform.
cap. 15. Quinimò filius legitimus patri
in eodem beneficio immediatè succedere
nequit. *cap. ad extirpanda. 11. de filiis*
Presbyt.

Presbyt. Quamvis in eadem Ecclesia, in qua pater beneficiatus, beneficium obtinere valeat. Mediata successio in jure prohibita non est. *cap. ex transmissa. 7. de filiis Presbyt.* Bene tamen ex constitutione Clement. VIII.

Quæres *sexto.* Quo vinculo debent esse expediti, qui ad Ordines, maximè sacros, promoventur? R. Quadruplici: reali, personali, civili & matrimoniali, *imo.* Vinculo reali impediuntur omnes, qui ad reddendas publicas rationes obligati ob aliquam administrationem, ut Syndici Universitatum vel Collegiorum, Tutores, Curatores, testamentorum Executores, &c. *Can. legem. dist. 53. can. magnus. 3. dist. 54. cap. unic. de obligatis ad ratioci.* Ratio est; quia curis & negotiis hi ita distrahuntur, ut Ordinum ministerio vacare nequeant, & talium promotione Ordini Clericali nota timenda foret, si non potentes rationes reddere ad fugiendam jurisdictionem Laicalem Ordines suscipere. Fiunt sequentes limitationes: imprimis non prohibentur promoveri debitores Reipublicæ ex alia causa, quàm administrationis, veluti ex mutuo, conductione, emptione, etiam obligatione adhuc pendente, nisi are alieno gravatus tantùm in bonis non haberet, ut satisfacere posset. Deinde nec administratores Ecclesiarum, miserabilium personarum, vel cujuslibet alterius causæ piæ publicæ vel privatæ etiam administratione pendente. *Can. fin. dist. 86. can. indicatum. 5. dist. 89.* Item qui ratiociniis quidem publicis astricti, fidejussores tamen adhibent, qui se ut principales constituent, vel à dandis rationibus sunt absoluti.

2do. Vinculo personali impediuntur servi, ut videre est *titul. de servis non ordinand. § dist. 54. per totum.* Et ratio est partim justitiæ, ne domino ex re sua illi subtracta fiat injuria; partim Religionis, quia ministerio Ordinis vacare non potest servus, si in servitio domini relinquatur. *can. quicumque. 5. dist. 54. cap. 2. de servis non ordinand.* Limitatur: Hæc intelligenda sunt, quamdiu servitus durat, & dominus non consentit, sive expressè. *cit. cap. 2.* sive tacitè, si servum ordinari sciat, & non contradicat. *can. si servus. 20. dist. 54.* Vel si intra annum à die scientiæ servum esse ordinatum illum non repetat. *cit. can. si servus.* Servus ordinatus domino ignorante vel contradicente validè quidem Ordinem suscepit, si tamen solum in minoribus Domino repetenti restituitur, & ab executione Ordinum deponitur. *can. ex antiquis. 9. can. frequens. 10. dist. 54. cap. 2. de serv. non ordinand. junct. gloss.* Sacerdos ordinatus absque consensu Domini ob reverentiam Sacerdotii in gradu suo permanet, peculii tamen amissione mulctatur, quod cedit Domino, si aliquid habet. *cit. can. ex antiquis.* Ordinans scienter servum invito Domino, servum quidem per ordinationem liberum facit, at tamen Domino duos alios servos atque idoneos dare debet. *can. si servus absente. 19. dist. 54.* Ad servos reducuntur liberti, qui manumissi Domino vel patrono suo adhuc ad quædam officia temporalia obligantur; "nam à servitio humano liber recedat, qui Divino amore districtiorem subire appetit servitutem." *can. fin. dist. 54.* Coloni originarii vel ad-

adscripti, qui terræ colendæ perpetuò sunt adscripti, Curiales, qui in quacunque seculari Curia in causis sanguinum sunt ministri, demum Monachi, qui sine consensu Abbatis ordinari non possunt. *can. 1. dist. 58. cap. ad aures. 5. de tempor. ordinat.*

3tio. Vinculo civili ab Ordinibus excluduntur bigami. *cap. 1. & 2. de bigam. non ordinand. cap. unic. eod. in 6.* non ratione peccati, quod transiens ad secundas nuptias non commisit. *can. fin. dist. 26. can. aperiant. & seq. caus. 31. q. 1.* sed ratione defectus significationis; matrimonium enim carnale ad significandum matrimonium spirituale, quod Christus per incarnationem cum Ecclesia veluti cum Sponsa sua contraxit, institutum est, hoc unionis mysterium matrimonium bigami perfecte non significat, ideo à susceptione Ordinum in Ecclesia excluditur, etiam ab initio nascentis Ecclesiæ, ut videre est ex Canonibus Apostolorum, & *cap. fin. de bigamis non ordinand.*

4to demum vinculo Sacramentali matrimonii. Vir, qui de facto est in matrimonio absque licentia uxoris, vel non facto divortio ab uxore ob adulterium, ordinari prohibetur.

Quæres septimo. Quotuplex bigamia ab Ordinibus excludens? R. 3plex: Vera, interpretativa & similitudinaria. In bigamia vera & interpretativa solus summus Pontifex, in similitudinaria Episcopus dispensat. Ordinans bigamum sine dispensatione potestate ordinandi, & ordinatus executione Ordinis privantur.

1mo. Bigamia vera est in eo, qui cum

R.D. Schnorrenberg Instit. Jur. Can.

pluribus successivè contraxit, & consummavit matrimonium. *can. 4. & 5. dist. 26.* ita, ut, qui ante Baptismum uxorem habuit, & post Baptismum aliam duxit, sit bigamus, nec ordinari possit. *can. 1. 3. & 4. dist. 26. can. si quis viduam. dist. 34.* Baptismus enim tollit quidem crimina & proveniente inde irregularitatem, defectum tamen significationis ex divisione carnis per plura matrimonia successivè consummata non impedit, cum Christus sibi perpetuò unicam copulaverit Ecclesiam.

2do. Bigamia interpretativa est, quando verè non intercessit duplex matrimonium in eodem viro, sed interpretativè carnem suam vir divisit, quod in sequentibus est casibus: 1mo. Si vir contraxit cum una sola, & consummavit, quæ cum alio consummaverat matrimonium. *can. si quis viduam. 8. dist. 50. can. curandum. 9. dist. 34.* 2do. Si consummavit matrimonium cum ea, quæ ab alio per fornicationem corrupta. *can. maritum. 2. dist. 33.* 3tio. Si contraxit & consummavit cum virgine matrimonium, quam post commissum ab eadem adulterium cognovit. *can. si quis. can. si Laici. dist. 34.* Hujus bigamiæ ratio in hoc consistit, quòd sit unus cum ea, quæ carnem suam in plures divisit, ita, ut & ipse in plures divisisse censeatur, ubi non est facienda distinctio inter scientem & ignorantem, cum non agatur de vitio, quod causat voluntas, sed de significationis defectu, quam etiam ignorans patitur. 4to. Qui cum una contraxit & consummavit matrimonium validum, & cum alia invalidum, vel cum duabus

T

de

de facto nulliter contraxit matrimonium. *cap. nuper. 4. de bigam. 5to.* Qui cum vidua vel corrupta nulliter contraxit, & consummavit matrimonium, quia propter affectum intentionis opere securo duorum fit interpretatio matrimoniorum.

3tio. Bigamia similitudinaria est, quando in Ordinibus sacris constitutus, vel voto solemniter Religionis astrictus cum aliqua etiam Virgine contrahit, & consummat matrimonium. *can. quotquot. 24. caus. 27. q. 1.* Ratio est; quia postquam per Ordinem sacrum vel votum solemne spiritualiter & similitudinariè matrimonium cum Christo contraxit, dum cum alia matrimonium carnale contrahere & consummare attentat, adest duplicis similitudo matrimonii.

Quæres octavo. Qualis ad ordinationem requiritur titulus? R. Nullus ad aliquem sacrum Ordinem promoveri potest, nisi prius de titulo, unde commodè sustentari valeat, provisus fuerit. *Trident. Sess. 21. de reform. cap. 2.* Ubi præcipit ad sacros Ordines non esse promovendos, qui beneficium Ecclesiasticum, pensionem vel patrimonium, quod ad victum sibi honestè sufficiat, pacificè non possideant, vel ut addit S. Pius V. professionem in Religione approbata non fecerit. Ratio est: quia dedecet eos, qui Divino ministerio adscripti sunt, cum Ordinis dedecore mendicare, aut sordidum aliquem questum exercere. *Trid. l. c. can. Diaconi. 23. dist. 93.*

Quæres nono. Quale beneficium est titulus ordinationis? R. Id exprimit *Trident. loc. cit.* "Ne quis deinceps Clericus

"sæcularis, quamvis aliàs sit idoneus
"moribus, scientiâ & ætate, ad sacros
"Ordines promoveatur, nisi prius legi-
"timè constet, eum beneficium Eccle-
"siasticum, quod sibi ad victum honestè
"sufficiat, pacificè possidere. Id verò
"beneficium resignare non possit, nisi
"factâ mentione, quòd ad illius bene-
"ficii titulum sit promotus, neque ea re-
"signatio admittatur, nisi constito, quòd
"aliunde commodè vivere possit, & al-
"ter facta resignatio nulla sit." Debet
igitur beneficium 1mo esse sufficiens ad
victum honestè acquirendum juxta con-
suetudinè regionis, & ordinariam
Clericorum conditionem, hujus suffi-
cientiæ determinatio, cum non sit à jure
taxata, Episcopi relinquatur arbitrio, ut
declaravit S. Congregatio.

2do. *Pacificè possessum.* Pacificè posse-
dere dicitur, qui sine lite possidet, nul-
lamque patitur juris vel facti, in judicio
vel extra, controversiam. Ex hoc non
satis est: quòd ordinandus ad beneficium
per nominationem, præsentationem vel
electionem jus habeat, priusquam col-
latio, vel confirmatio, & successivè pos-
sessionis traditio subsequatur. *Gloss. in
can. Osius. 10. dist. 61.*

3tio. Actu ex beneficio fructus debet
posse percipere, ideòque quis promo-
veri non posset ad sacros Ordines Diaconatus & Subdiaconatus titulo beneficii,
cujus fructus lucrari non potest, nisi post
susceptum Sacerdotium, quia sic pro-
morus multis modis à suscipiendo Sacer-
dotio impediri, ac contra intentionem
S. Concilii ad mendicandum obligari pos-
set. *Pignat. tom. 5. cons. 77. n. 32. adfo-
ren.*

rens pro hac parte declarationem sacre Congregationis. Oppositum sustinet Jordanus *lib. 3. tit. 6. n. 302.* etiam pro se adferens decretum S. Congregat.

4to. Debet esse beneficium perpetuum, adeoque Vicaria temporalis vel manuale beneficium non sufficit, ut probatur *ex cap. constitutus. 8. de filiis Presb. junct. gloss. verb. perpetuus.* Ex eadem ratione ordinari non permittitur, qui in Seminarium, Collegium vel Gymnasium adoptatus victum ibidem habet, si inde dimitti possit.

5to. Certos redditus habere debet; aliàs enim ordinatus certam sustentationem habere nequit. *Garz. p. 2. cap. 5. n. 111.* Quòd si cum beneficio vel patrimonio jungantur pitantiæ, eleëmofynæ, anniversaria, confraternitates & alia emolumenta, quæ ex celebratione Missarum, & exercitio sacrorum Ordinum, si ad eos promoveantur, percipere & lucrari possunt, quæ ad victum honestum sufficiant, S. Congregatio respondit: non posse promoveri, etiamsi Episcopus obliget se suppleturum, vel et si ex industria vel honesto labore lucrari posset, quod deficit, ut promovendus Musicus, juventutis instructor &c. esset, nihilominus ordinari prohibetur. Putat tamen Jordanus *loc. cit.* quòd quotidiana distributiones, quæ beneficiato dantur, insufficientiam tituli supplere possint; quamvis enim regulariter nomine fructuum non veniant, certæ tamen sunt, & possessorem seu participantem congruenter sustentare valent.

6to. Resignatio talis beneficii est invalida etiam in foro conscientie, nisi sit

expressum, quòd ad tale beneficium ordinatus, & acceptanti constet, quòd aliunde sit provisum resignanti.

Quæres decimo. Qualiter patrimonium vel pensio possit esse sufficiens ordinationis titulus? *Id quoque expressit Trident. loc. cit.* "Patrimonium verò vel pensioem obtinentes ordinari post hac non possint, nisi illi, quos Episcopus judicaverit assumendos pro necessitate vel commoditate Ecclesiarum suarum, eo quoque prius perspecto, patrimonium illud vel pensioem verè ab eis obtineri, taliaque esse, quæ eis ad vitam sustentandam satis sint, atque deinceps sine licentia Episcopi alienari, aut extingui vel remitti nullatenus possint, donec beneficium Ecclesiasticum sint adepti, vel aliunde habeant, unde vivere possint." Circa quæ notanda sunt sequentia:

1mo. Ad titulum patrimonii vel pensionis nemo simpliciter ordinari potest, sed tantum, si iudicio Episcopi necessitas vel utilitas Ecclesie id suadeat, ideòque si ordinandus singularem doctrinam vel pietatem, quæ Ecclesie præ cæteris servare possit, non habeat, Episcopus habentem sufficiens patrimonium ab Ordinibus excludere potest.

2do. Nomine patrimonii comprehenditur, quidquid Clerico non solum ex bonis paternis, verum etiam undecunque obvenit, ita etiam intentioni Canonum & Tridentini satisfieri valet.

3tio. Patrimonium ab ordinando actum possideri debet; sicut enim ad hunc effectum non sufficit beneficium de futuro obtinendum, cujus spem v. g. Coadju-

tor habet, ita etiam, ut in spe futurae successione ordinari possit, patris vel propinquorum haud satis est opulentia.

4to. Assignatio patrimonii super rebus immobilibus, certis & determinatis fundari debet, ut cognosci possit, an ad congruam sustentationem sufficiant, quare minimè sufficeret, quòd quis obligaret se ad ministrandum Clerico, quidquid illi opus fuerit ad congruam sustentationem.

5to. Patrimonium per parentes eà conditione donatum, ut filius interim, dum aliud beneficium aliave bona ad congruam ejus sustentationem sufficientia acquirat, usumfructum habeat, est sufficiens. Item patrimonium super certis annuis & perpetuis censibus constitui potest, cum cautione, quòd si census redimerentur, pecunia ex decreto Judicis apud certas personas ad effectum reapplicandi deponatur.

6to. Pensio Ecclesiastica, quæ à Tridentino quidem separatim nominatur, in omnibus patrimonio parificatur, ut etiam pensio non Ecclesiastica super re vel bonis frugiferis in quantitate sufficiente fundata, si congruis temporibus illam exigere in pensionarii sit facultate.

7imo. Qualibet pensionis vel patrimonii, ad cujus titulum quis ordinatur, venditio, obligatio de vendendo, transactio, divisio, permutatio, in solum traditio, hypothecatio, & qualibet alienatio etiam latè dicta, invalida est, nisi ordinatus assecutus sit beneficium, vel bona, unde vivere possit, ac præterea interveniat licentia Episcopi, ut cognoscat, an res in patrimonii locum surro-

gata, pariformiter ut in beneficio ad congruam sustentationem sufficiens existat. *Jordanus cit. n. 343.*

Quæres undecimo. Qualiter professio Religiosa sit sufficiens ordinationis titulus? *re.* Quilibet in Religione professus sine titulo ad sacros Ordines promoveri potest. Ita S. Pius V. in constitutione, quæ incipit: *Romanus Pontifex.* Promajori securitate disponit Concilium Mediolanense Provinciale sicut: Regulares titulo paupertatis ordinari possunt, sed jurent coram Episcopo se spontè professionem solemnem emisisse, vel ratam habuisse. Excipiuntur Religiosi Societatis JESU, qui ex privilegiis Gregorii XIII. & XIV. post vota simplicia, quæ emittere solent, ad sacros Ordines admitti possunt, cum veri sint Religiosi, hæc nondum emisissent professionem solemnem.

Quæres duodecimo. Quæ pænæ sine titulo ordinationis & ordinatorum? *re.* 1mo. Jure antiquo ordinati sine titulo erant ipso facto suspensi, & si in tali suspensione functioni Ordinum sese ingererent, irregulares. *can. neminem. can. Sanctorum. dist. 70.* Qui rigor per posteriores Canones remissus, juxta quos non sunt suspensi, sed taliter ordinatis per ordinantes vel eorum successores de sustentatione, donec beneficia consequantur, provideri debet. *cap. cum secundum. 16. de prebend. cap. accepimus. 13. de atar. & qualis.* Quin & Episcopus dans licentiam non habenti titulum, ut à quocunque ordinetur, ad sustentationem taliter ordinati obligatur per *cap. Si Episcopus. 37. de preber. d. in 6.* Pænæ antiquorum

quorum Canonum innovavit Tridentinum *Seff. 21. de reform. cap. 2.* Quam innovationem Pignatelli *rom. 5. cons. 77.* ita explicat: si quis ordinatus sine titulo beneficii, vel patrimonii, vel pensionis sciente Episcopo vel cum Episcopi culpa, innovata est pœna. *cap. cum secundum Apostolum.* Ut scilicet Episcopus teneatur ad alimenta, ipse verò ordinatus non fit suspensus, si autem ordinatus solus fuerit in culpa, v. g. finxit titulum, ipse ordinatus incurrit pœnam suspensionis, juxta *cit. can. Sanctorum. 70.*

2do. Religiosi non professi, vel non validè professi suscipientes Ordinem sacrum ipso facto pœnam suspensionis, ordinans verò pœnam suspensionis per annum à collatione talium Ordinum incurrunr, quòd si Religiosus sciat quidem suæ professionis invaliditatem, attamen contra eandem absque gravibus incommodis reclamare non audeat, atque ita ad suscipiendos sacros Ordines astringatur, hanc pœnam suspensionis non incurrit, ut declaravit S. Congreg. apud *Pign. cit. cons. 77.*

3tio. Si quis Ecclesiæ Rectorem rogavit, ut eum ad Ecclesiæ suæ titulum præsentaret, ut ordinari posset, firmiter promittens, nunquam in Ecclesia sua pe-

tere aliquam portionem, ad eum titulum ordinatus est suspensus, ita, ut in sic susceptis nec ministrare, nec ad superiores ascendere possit, donec cum eo dispensetur. *cap. si quis ordinaverit. 45. de simon.*

4to. Si quis aliquem ordinavit, vel ad Ordines ex officio præsentavit, promissionem vel juramentum suscipiens, quod super provisione sua non inquietabit eum, collator à collatione, præsentator ab executione Ordinum per triennium, & ordinatus absolutè ab Ordine cum tali fiduciario titulo suscepto, donec à Sede Apostolica dispensationem meruerint, sunt suspensi. *cit. cap. si quis ordinaverit.*

5to. Ordinatus paciscens taliter cum patre, donatore, vel alia persona obligata vel obliganda ad sustentationem ejus, ratione patrimonii se non illaturum molestias, & patrimonio non usurum, quamvis illicitè paciscatur, ac ipsum pactum ac juramentum juxta probabiliorrem sit nullum, suspensionem tamen non incurrit, nec pactum est simoniacum; pœnales enim dispositiones ad casum non expressum haud sunt extendendæ.

